

якої інформації, яка визначена як предмет адвокатської таємниці Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» або становить персональні дані про фізичну особу, які охороняються законодавством з питань захисту персональних даних, є обов'язком адвоката у відносинах з усіма суб'єктами права, які можуть вимагати розголошення такої інформації, та обов'язком щодо клієнта і тих осіб, кого ця інформація стосується. Розголошення відомостей, які підпадають під статус адвокатська таємниці, заборонено за будь-яких обставин, включаючи незаконні спроби органів досудового розслідування і суду здійснювати допит адвоката про події та обставини, що складають адвокатську таємницю. На думку науковців питання захисту і забезпечення дотримання адвокатської таємниці – одне з найважливіших у діяльності адвоката.

За законом, адвокат зобов'язаний зберігати адвокатську таємницю, предметом і змістом якої є обставини, що змусили громадянина або юридичну особу звернутися до адвоката, а також зміст консультацій, порад, роз'яснень та інших відомостей, одержаних адвокатом під час здійснення професійних обов'язків [2]. Насадюк О.С. вважає, що в узагальненому вигляді правило адвокатської таємниці можна сформулювати таким чином: адвокат повинен зберігати всю інформацію, яка стала йому відома із перших моментів спілкування із клієнтом, інформацію, що стосується обставин і фактів, повідомлених клієнтом або таких, що стали відомі адвокату у зв'язку із виконанням доручення, а також сам факт звернення до нього клієнта, і не повинен розголошувати таку інформацію без згоди клієнта, а також, якщо це буде потрібно на підставі закону [3].

Здійснивши аналіз джерел за темою дослідження автор прийшов до висновку, що адвокат має імперативні зобов'язання створити належні умови зберігання документів та інформації, переданих йому клієнтом, адвокатських досьє та інших матеріалів, що перебувають в його розпорядженні і містять адвокатську таємницю.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 27. – Ст. 282.
2. Мисливий В.А. Басараба Н. С. «Адвокатська таємниця: теорія та практика». Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2014
3. Насадюк О.С. Неабсолютна таємниця / О.С. Насадюк // Український адвокат. – 2013. – № 10 (38). – 113 с.

Науковий керівник Фастовець Наталія, кандидатка наук з державног управління, доцентка, доцентка кафедри приватного та публічного права Інституту права та сучасних технологій Київського національного університету технологій та дизайну.

ПРОЦЕДУРА НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Клименко Марія,

студентка групи БП-20

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Актуальність обраної теми обумовлена тим, що на сьогоднішній день адвокатська діяльність є унікальним інститутом, а сама адвокатура відіграє суспільно важливу роль, здійснюючи представництво та захист своїх клієнтів. Метою цієї роботи є дослідження становлення

адвоката на своєму професійному шляху і набуття ним права заняття адвокатською діяльністю та умов, що сприяють цьому.

Значну складність, на думку починаючих правників, є складання кваліфікаційного іспиту. Адже юрист, що подає заяву на здобуття посади адвоката, повинен мати стаж роботи в галузі права не менше двох років. Кваліфікаційний іспит є атестуванням особи, яка виявила бажання стати адвокатом. Організація та проведення кваліфікаційного іспиту здійснюється кваліфікаційною палатою кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури.

Будь-яка особа, звичайно, не може стати адвокатом. Для цього повинні бути певні навички та характеристики. По-перше, для здачі кваліфікаційного іспиту потрібно мати закінчену вищу юридичну освіту. Документом, який підтверджує наявність вищої юридичної освіти, слід вважати диплом вищого навчального закладу 3 і 4 рівнів акредитації за спеціальністю "правознавство" з присвоєнням кваліфікації «спеціаліст», «магістр» [1]. А також обов'язкове володіння державною мовою відповідно до рівня, який визначено в Законі України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

На мій погляд, важливий момент у формуванні нових представників адвокатури - це стажування, яке є значною проблемою для починаючих адвокатів. Адже після здобуття вищої юридичної освіти потрібен стаж два роки. Тобто студенти останніх курсів, які працюють помічниками в адвокатських об'єднаннях, не зможуть використати свій час для виконання вимог.

Окрім основного стажу у молодих кандидатів потім вимагається ще й наступне стажування після складання кваліфікаційного іспиту. Позитивним моментом є формальна безоплатність, але пропонують півроку платного стажування. Виходить, що для бажаючих стати в майбутньому адвокатами, необхідний заздалегідь підготовлений матеріальний ресурс.

Тільки відповідаючи всім вищезазначеним вимогам, особа має право звернутися до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури за місцем проживання із заявою про допуск до складання кваліфікаційного іспиту.

Після успішної здачі кваліфікаційного іспиту потрібно ще скласти присягу адвоката України, а також необхідно отримати свідоцтво на заняття адвокатською діяльністю. У день складання присяги новому адвокату видається свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, а також спеціальне посвідчення адвоката України. Ці документи видаються на безоплатній основі після складання новим адвокатом присяги. Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю і посвідчення адвоката України не обмежуються віком особи та є безстроковими [2]. Крім вимог, названих у частині першій ст. 6 Закону, не може бути адвокатом: особа, що має непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за скоєння тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також злочину середньої тяжкості, за який призначено покарання у вигляді позбавлення волі; особу, яку визнано судом недієздатною чи обмежено дієздатною; особу, яку позбавлено права на заняття адвокатської діяльністю протягом двох років з дня прийняття рішення про припинення права на заняття адвокатської діяльністю; особу, звільнену з посади судді, прокурора, слідчого, нотаріуса, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування за порушення присяги, вчинення корупційного правопорушення, - протягом трьох років з дня такого звільнення [3].

Тож становлення адвоката – це довгий етап, що потребує певної підготовки, заздалегідь спланованих дій та розумно розподіленого часу. Для отримання права на заняття адвокатською діяльністю та побудови успішної кар'єри адвоката знадобиться багато кроків до бажаного кінцевого результату. Це дуже непроста професія, проте надзвичайно цікава, адже спрямована на допомогу людям, представлення їх інтересів та захист прав. Тому не кожна людина здатна стати гідним адвокатом, що має престижну роботу та високий рівень довіри клієнтів.

Список використаних джерел

1. Рішення Ради адвокатів України від 17 грудня 2013 року N 270 . URL:<https://ips.ligazakon.net/document/MUS32202>.
2. Складання кваліфікаційного іспиту. URL:<https://unba.org.ua/qualification-examination>
3. Адвокат: оновлення 2021. Правовий статус захисників має бути рівний з суддями та прокурорами. URL: <https://yur-gazeta.com/dumka-eksperta/advokat-onovlennya-2021-pravoviy-status-zahisnikiv-mae-but-rivniy-z-suddyami-ta-prokurorami.html>.

Науковий керівник Фастовець Наталія, кандидатка наук з державног управління, доцентка, доцентка кафедри приватного та публічного права Інституту права та сучасних технологій Київського національного університету технологій та дизайну.

ПІДПРИЄМНИЦТВО, ЯК ШЛЯХ ДО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Коваленко Інна,

*кандидат юридичних наук, доцентка,
доцентка кафедри приватного та публічного права
Київського Національного університету технологій та дизайну*

Анотація. У статті подано визначення терміну «підприємництво», описано його важливість суспільстві, перешкоди та фактори успіху, а також потреби інвестицій. Виділено ключові компоненти підприємництва.

Ключові слова: Підприємництво, інвестиції, бізнес, економіка підприємництва, інновація, ризик, економічний розвиток.

Підприємництво - це здатність і готовність розвивати, організовувати та вести господарське підприємство разом з будь-якими його невизначеностями з метою отримання прибутку. Найяскравішим прикладом підприємництва є започаткування нових підприємств.

В економіці підприємництво, пов'язане із землею, працею, природними ресурсами та капіталом, може приносити прибуток. Підприємницьке бачення визначається відкриттям, ризиком і є невід'ємною частиною спроможності нації досягти успіху на постійно мінливому та більш конкурентному глобальному ринку [1; 15].

У підприємстві найбільш ефективно використовуються невикористані ресурси, праця і капітал. Підприємці йдуть на ризик в надії отримати прибуток або, у випадку соціального підприємництва, вирішити проблему, з якою стикаються громади. Отже, значення підприємців і роль підприємництва виходять за межі ділового світу.

Важливість підприємництва – це :

- створення робочих місць, адже підприємництво створюючи робочі місця, передбачає роботу початкового рівня, необхідну для отримання досвіду та навчання некваліфікованих працівників;
- інновації – це центр інновацій, який забезпечує створення нових продуктів, ринок, технології та якість товарів тощо, а також підвищує рівень життя людей;
- вплив на суспільство та розвиток громади. Суспільство стає більшим, якщо база зайнятості є великою та диверсифікованою. Це спричиняє зміни в суспільстві та сприяє збільшенню витрат на освіту, кращій санітарії, вищому рівню власності на житло. Таким чином, підприємництво допомагає досягти більш стабільного та високоякісного життя громади;